BU SAYIDA ·

Fedakâr AT

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Sayı: 79

75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

KORSAN GEMİSİ, ARTIK BURNUNU KÜÇÜK MISIR TEKNESİNE ÇEVİRMİŞTİ. İÇİNDEKİ GÖZÜ KANLI KORSANLAR İSE, YENİ GANİMETLER ELDE EDECEKLERİNİ DÜŞÜNEREK BIÇAKLARINI SON BİR KERE DAHA BİLEDİLER! BU DURUMDA HIZIR'LA ARKADAŞLARININ HALİ PEK BERBATTI...

BU HAZIRLIKLAR DEVAM EDERKEN DİREKTEKİ GÖZCÜ AŞAĞIYA BAĞIRDI...

HEY! DURUN YELKENLERİ KISIN.. ONLAR DA BİZİM GİBİ KORSAN BAYRAĞI ÇEKTİLER!..

KORSANLARIN REİSİ CİĞER DELEN BU SÖZÜ DUYUNCA KORKUNÇ BIYIKLARINI OYNATARAK KARŞIYA BAKTI. KALIN KAŞLARI NEREDEYSE GÖZLERİNİ KAPIYACAKTI. DUDAKLARI İYİCE GERİLMİŞTİ.. İÇİNDEN SÖYLENDİ...

DEMEK ONLAR DA KORSAN HA!

VE SONRA ARKADAŞLARINA DÖNEREK, YILAN GİBİ KONUŞTU:

BİR KORSAN GEMİSİYMİŞ BU! HAH, HAH, HAH, HAAAA!. ŞU KORSAN GEMİSİNE BAKIN.. BİZİM DEV GEMİMİZİN YANINDA BİR SİNEK YIZILTISI GİBİ KALIYOR!. AF.KADAŞLAR ONLARA **CİĞER DELEN**'İN KİM OLDUĞUNU, **KIZIL DENİZ**'İ HARACA KESEN AMANSIZ KORSANLARIN İNSANLARINA SİL DOĞRADIKLARINI ÖĞRETMELİYİZ!

AMANSIZ KORSANLAR BU SEFERSEMLERİN HADDİNİ BEŞ DAKİKADA BİLDİRECEKTİR..."YAŞASIN KAPTAN CİĞER DELEN!" KARŞIDA KORSAN BOZUNTULARINA ÖLÜM...

DEVAMI VAR...

ATATÜRK ve ÇOCUKLAR

YAZAN:
HALUK
ŞEHSUVAROĞLU

Atatürk'ün hayatında son çocuk sevgisi Ülkü'ye duyduğu sevgidir.

Türkiyeyi düşman istilâsından kurtaran ve yeni devlet kuran Atatürk bütün başarılarında Türk Milletine olan güvencini belirtmişti.

Kendisi yaptığı büyük işleri milletine mâleden büyük bir kahramandı.

Atatürk millet topluluğu içinde bilhassa iki unsura çok inanıyor ve onlara derin bir muhabbetle bağlı bulunuyordu. Çocuklar ve gençlerin her gittiği yerde kendisini karşılıyan büyüklere karşı derin bir sevgi gösteriyor, onlarla büyük dâvalarını hallettiği zamanlardaki ciddiyeti ile konuşuyor, hatırlarını, tahsil derecelerini ve imtihanlarını soruyordu. Siyasî hayatının en büyük günlerinden biri olan Türkiye Büyük Millet Meclisinin açılış gününü Millî Mücadeleye bağlamak üzere Samsuna çıktığı gün de Gençlik Bayramı olmuştu. Çocuklar yeni kurulan devletin güzel ve taze çiçekleri idi. Onları itina ile yetiştirmek onlara Cumhuriyet aşkını vermek ve yarın her birine bu memleketin mühim mevkilerini emniyetle teslim etmek lâzımdı. Büyük düşüncelerle ve çetin işlerle yorgun Atatürk en büyük şevkini en tatlı neşesini çocukların arasında buluyordu.

Küçüklerin toplulukları arasında onun altın başını gösteren resimler kadar mânalı ne olabilir?

Bazı tesadüfler, onu akıllı ve sevimli çocuklarla karşı karşıya getirmişti. Yalovada kaldığı bir tarihte ormanlarda bir gezinti yaparken hayvan güden akıllı, gürbüz bir çocuğa rastlamıştı. Hayatını daha o yaşta kazanmak zorunda olan ve bu yüzden mektebe de başlamamış bulunan bu küçük çocukla derhal alâkadar olmuş, onu yatılı bir mektebe yazdırmıştı.

Atatürk böyle rastladığı küçükler için de zekâsı ile dikkatini çekenleri himayesine alır onların okuyup yazmasını temin ederdi.

Çocuk Esirgeme Kurumu Atatürk'ün geniş ölçüde alâkasını görmüş, onun emriyle bu cemiyet için Ankara'da büyük tesisler vücuda getirmişti.

Atatürk'ün hayatında son çocuk sevgisi Ülkü'ye duyduğu sevgidir. Onunla Florya'da çektirdiği bir film büyük adamın çocuklara karşı gösterdiği alâkayı insanlık ve şefkat hislerini pek güzel göstermektedir. Bu filmi seyreden Amerika Cumhurbaşkanı Roosevelt'in de Atatürk'e karşı hayranlık hisleri artmıştı.

Atatürk son yıllarında hatta hastalığı sırasında yorgunluklarını dinlendirmek için en iyi çareyi Ülkü ile meşgul olmakta bulmuştu. Çocuklar onun yorgunluğunu götürüyor ve yüreğini ümitlerle ferahlıklarla dolduruyordu. Çocuklar bir gün büyüyecekler ve genç olacaklardı. Gençlere ise, Atatürk Cumhuriyeti ve bütün güzel eserlerini emanet etmişti.

DAĞ BAŞINI DUMAN ALMIŞ

YAZAN: OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA NO: 38

— Ben de Mösyö Peter... Ben de diyar diyar gezmeden bıkıp usandım artık...

— İnsanın bir vatanı, bir yuvası olması ne tatlı şey... İsterseniz...

Suzanna, Kudret'in elinden tuttu ve gözlerine bakarak:

— Evet, diye heyecanlı bir sesle sözünü kesti... Ben de...

— Hayatımızı birleştirmemizi teklif etsem demek ki hayır demiyeceksiniz...

Öbür tarafta, başka bir masada da buna benzer konuşmalar oluyordu.

Ahmet, Suna'nın elinden tutmuş:

— Suna, diyordu. Bırak artık şu eski nişanlını... Ondan sana hayır yok... Memleketimize dönünce, isterseniz hemen evlenebiliriz...

Suna ne cevap vereceğini bilemiyordu. Bir yandan nişanlısından intikam almak için giriştiği oyunu bozmak istemiyor, bir yandan da, Ahmet'in soğuk ve kaba sözleri karşısında asabına güçlükle hâkim oluyordu.

Bereket versin bu sırada, yemek salonunun bir köşesinde bulunan küçük orkestranın şefi ortaya çıktı da, Ahmet te sözünü kesmeğe mecbur oldu.

Orkestra şefi:

— Muhterem beyler, hanımlar, diye söze başladı. Şu anda aramızda meşhur rakkase Suzanna bulunmaktadır. Acaba kendisinden ricada bulunsak, bir kaç raks yaparlar mı?

Yemek salonunda bulunan yolcular, Suzannayı ısrarla alkışlayınca rakkase, ortaya çıkmağa mecbur odu. Az sonra da, orkestranın çaldığı bir şark havasına uyarak raksa başladı.

Kudret, Suzanna'nın dansını seyrederken, tam karşısındaki masada Ahmetle oturan nişanlısı Suna ile gözgöze geldi. Sonra bakışlarını kaçırmak için, masanın üzerinde bulunan gazeteye baktı... Gazetenin açıkduran sayfasında, bir casusluk tefrikasındaki şu başlık gözlerine takıldı.

«Bilhassa rakkaseler arasında casuslar pek çoktur.»

Bu esnada, dansöz Suzanna, âdeta bir işaret verir gibi parmaklarını şıkırdatmakta ve ayaklarını yere vurarak bir takım sesler çıkarmaktaydı. Kudret büsbütün dikkat kesilmişti. Yoksa casus hakikaten Suzanna mıydı?

★

O gece, Kudret, beynindeki şüpheleri dağıtmak için, yemekten sonra dansöz Suzanna ile vapurun üst güvertesine çıkmıştı. Ne olursa olsun, Suzannaya bir âşık rolü yapacak ve onun bir casus olup olmadığını anlıyacaktı.

Kudret'in gösterdiği sahte hisler karşısında dansöz gayet samimi davranıyordu. Bir aralık Kudret, Suzannaya sitem edecek oldu. Genç kadın:

— İlâhi Peter, diye Kudret'e sokuldu. Neden dansözlerin kalbi olmazmış... Ben de bir insan değil miyim? Elbette benim de sevinçlerim, üzüntülerim olur...

— Sözlerimi yanlış anladınız Suzanna... Ben dansözlerin sadece mesut bir yuva kuramıyacağını, daha doğrusu mesleği icabı, iyi bir aile kadını olamıyacağını söylemek istedim...

— Hiç te öyle değil... Meselâ şu anda pekâlâ kalbim gayet temiz hislerle çarpıyor...

Suzanna bir müddet sustu. Sonra yan göze Kudret'i süzerek, ilâve etti:

— Kalbimin kimin için çarptığını bilmek ister misiniz Peter?

Kudret, başını evet mânasında salladı:

— Sizin için... Evet Peter, şu anda kalbim yalnız sizin için çarpıyor...

Bu sırada, ikisinin de hiç beklemediği bir kahkaha duyuldu. Vapurun burun istikâ-

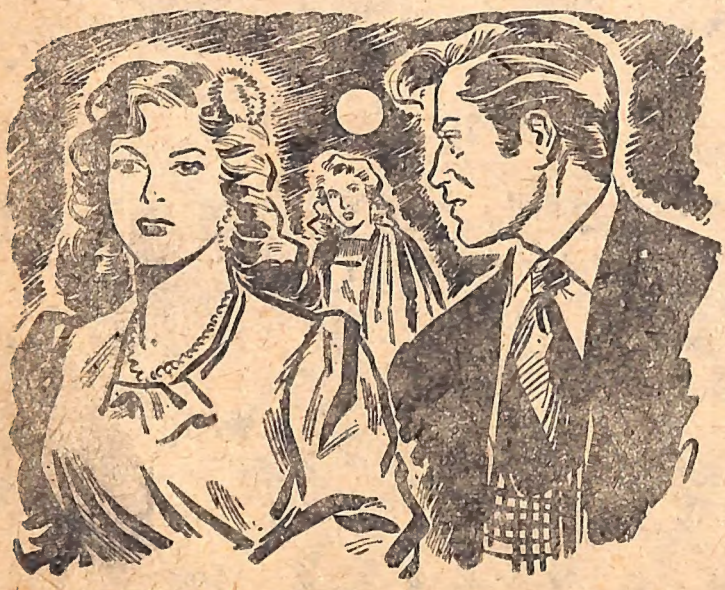

— Nihayet masken düştü Kudret!...

metinden gelen bu kahkaha gittikçe çoğalıyordu. Çok geçmeden, Suna'nın yüzü karanlıklardan sıyrıldı.

Suna, kıskançlık dolu bir hırsla, Suzanna ile Kudret'in önüne kadar geldi. Sonra nişanlısının yüzüne adeta haykırır gibi bağırdı:

— Nihayet maskeni düştü Kudret... Bana içyüzünü göstermek fırsatını verdin... Ruhun gibi sahte bir isimle dolaşmaktan belki başkalarını aldatabilirsin ama, beni asla...

Suna sözlerini bitirdikten sonra hıçkırarak yanlarından uzaklaştı ve vapurun karanlıklarında kaybolup gitti.

Dansöz Suzanna ile Kudret, bir zaman, hiç konuşmadan oldukları yerde donmuş gibi kaldılar. Fakat çok sürmeden Kudret, birden kendisini toparladı.

— Zavallı bir kadın bu... Kendisini tedavi için gezdiriyorlar... Beyruta gelirken vapurda bir kaç defa bu şekilde konuşmalarına şahit olmuştum zavallının... Her önüne geleni, kendisini bırakıp giden Kudret adında bir Türk zannediyor.

Kudret, sözlerini henüz tamamlamıştı ki, biraz ilerde esrarengiz bir ayak sesi işitildi. Sonra bir karartı, cankurtaran sandallarının arasından süratle geçti...

Kudret, gölgenin farkına varmıştı ama, kendisini gözetliyenin kim olduğunu görememişti. Suzanna'nın kolundan tutarak:

— Haydi, salona dönelim Suzanna, dedi... Vapurun üst güvertesi pek tekin yer değilmiş...

Kudretle Suzanna, vapurun salonuna doğru yürürken, Suna da, kamarasında, yatağın üzerine kapanmış hıçkırıklarla ağlıyor, bir yandan da kendi kendine söyleniyordu.

— Yüzledim alçağı... Hakiki adını bağıra bağıra söyledim, sahtekârlığını yüzüne vurdum...

Başucunda kızını teselliye çalışan Mehlika derin bir iç geçirerek :

— Oh olsun, diye söylendi. İyi yapmışsın kızım... Fakat ağlayıp ta boş yere kendini harap etme...

Deminden beri onları sessiz sadasız dinleyen Fatoş, artık sabredememişti:

— Ben hiç te sizin gibi düşünmüyorum, dedi. Bilâkis, ablam çok fena bir harekette bulunmuş... Ya eniştem gizli bir vazife ile böyle hareket ediyorsa... Ya hakikî adını söylemekle hayatını tehlikeye koyduysa...

YENİ TEHLİKELER İÇİNDE

XI

Vapur İskenderun limanında demir attığı zaman, saat 9'u henüz bir kaç dakika geçiyordu.

Çok şükür yolculuk o ana kadar tehlikesiz geçmişti. Kudret; o gece güvertede, dansöz Suzanna'dan ayrıldıktan sonra doğru kamarasına gelmiş ve hemen soyunup yatmıştı. Fakat bir türlü uyuyamıyordu. Nişanlısının dansözün yanında yaptığı boşboğazlık hayli canını sıkmıştı. Gerçi Sunanın bunda bir kabahati yoktu. Kudret'in aldığı gizli vazifeyi bilmediği için kıskançlık hislerine mağlup olarak asıl hüviyetini vermişti. Bereket versin Kudret, tam zamanında işi örtbas etmeyi bilmişti.

Fakat ya o esrarlı gölge? Kudret bir türlü o gölgenin kim olduğunu bulup çıkaramamıştı.

Herhalde vapurda kendisini adım adım takip eden birisi vardı? Ama kimdi o meçhul adam? Belki de erkek değil, bir kadındı...

Bu düşünceler içinde saatlerce yatağında dönüp durdu. Nihayet yorgun düştü ve uykuya daldı.

Sabahleyin uyandığı zaman güneş bir hayli yükselmişti. Hemen giyinip kamarasından dışarı çıktı. Henüz bir kaç adım atmamıştı ki, Kezban kamarasının kapısında gözüktü.

— Mösyö Peter, nereye böyle?

Bu Kezban'ın sesiydi. Kudret, istemiyerek durdu. Şu Kezban da kendisine hiç rahat vermiyordu. Dönüp baktı.

— Biraz güverteye, hava almaya çıkacaktım.

— Ben de gelebilir miyim?

Kudret bir an tereddüt geçirdi Zavallı kız, günlerdenberi kamarasından dışarı çıkmamıştı.

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUKLARIMIZA AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

İrade ve Terbiye

RUHUMUZUN çeşitli belirtileri arasında İRADE'nin temeli teşkil ettiğini söylemiştim. Ruh hasselerimizin hepsi gelip İRADE'de düğümlenir, ona bağlanır. Durum böyle olunca da iradenin geliştirilmesi terbiyesi bir numaralı vazife olarak ortaya çıkar.

Şu halde İRADE'yi nasıl terbiye etmeli, nasıl yetiştirmeli? Geçen hafta da söz buraya gelip dayanmıştı. Hem de zorlu bir dayanma!...

Ruhun geliştirilmesi ve onun hasseleri, uzuvları olan kısımların ve temeli teşkil eden İRADE'nin geliştirilmesi üzerinde, sizlerle esaslı konuşmalar yapacağım. Bu konuşmalara geçmeden evvel hele şu (Ruh belirlileri) nin bir kaçını daha sayalım da ondan sonra TERBİYE konusuna dönelim.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

BİR KOCA 9 OĞULA BEDELDİR

TÜRK KADINLARI'nın kocalarına güvenini gösteren en güzel Atalar Sözü'dür. Hayat arkadaşlığı ve bu arkadaşlığa bağlılık ve derin saygı Türk ailesinin sarsılmazlığını sağladı.

Aile birliğinde Türkler evlâttan çok EŞ'lerine güvendiler.

Ay ALİOĞLU

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

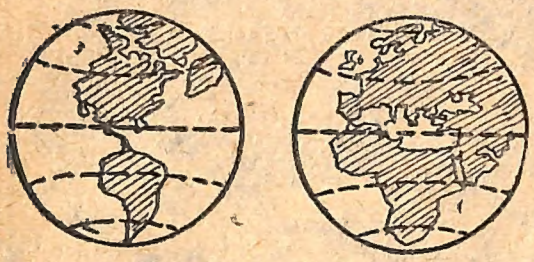

Şekiller üzerinde : soğuk iklim kuşağı, orta iklim kuşağı, sıcak iklim kuşaklarını gösteriniz.

Bu hayvanların yaptıkları zararlara göre cümleleri uydurunuz :

Tilki, sansar sürülere saldırır.
Domuz, çakal arı kovanlarına zarar verir.
Ayı kümes hayvanlarını sever.
Kurt tarla ve bostanlara zarar verir.

Kulağın kısımlarını resme bakarak ve aşağıdaki tarifleri düzelterek bulunuz :
Dış kulak : Yarım daire kanalları, dalız ve salyangoz olmak üzere üç kısımdır.
Orta kulak : Kulak kepçesile, kulak kanalından ibarettir.

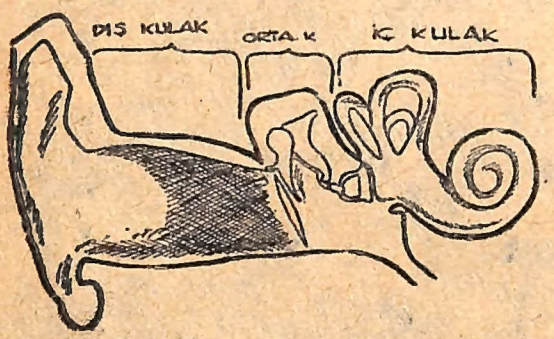

İç kulak : Kemikten bir oyuk içindedir. Kulak zarından başlayıp uzayan bir kemik zinciri vardır.

Hariciye Vekâleti ne yapar? Doğru cümlelere X koyunuz :
Orduya silâh alır.
Barışları imza eder.
Yabancı memleketlerle ilgi kurar.
Hastaneler açar.
Yabancı memleketlere konsolos, elçi gönderir.
Dışardaki Türklerin haklarını korur.

A listesindeki isimleri B listesindeki cümlelere uydurunuz :

A	B
(1) Monblan	Avrupanın en büyük gölüdür.
(2) Hamburg	Fransa ve İspanyayı ayıran sıra dağlardır.
(3) Tuna	Elbe nehrinin ağzındadır.
(4) Ladoga	Avrupanın ikinci büyük nehridir.
(5) Pirene	Avrupanın en yüksek tepesidir.
(6) Cebelüttarık	Avrupayı Afrikadan ayırır.

Romanya haritasında görülen numaraları aşağıdaki yerlerine koyunuz.

( ) Romanya, ( ) Rusya, ( ) Bükreş, ( ) Tuna, ( ) Karadeniz, ( ) Yugoslavya.

Romanyaya ait B listesindeki A listesindekilere göre numaralayınız.

A	B
(a) Bükreş	( ) Karadenizde bir limandır.
(b) Cumhuriyet	( ) İdare şeklidir.
(c) Petrol, kereste	( ) Dışarıya satar.
(d) Dobrıca	( ) Başşehridir.
(e) Karpatlar	( ) Türkler oturur.
(f) Köstence	( ) Dağlarıdır.

Parçadaki boş yerleri Kanal - Beyin - Kemik - Hava - Ses - İç - Kulak Sinir kelimelerinde uygun olanlarile doldurunuz.

Müzik aletler, insan ve hayvanlar ses meydana getirince ..... titretirler. Küreler halinde yayılan bu ..... dalgaları ..... kepçesine çarpar ve toplanır ..... kulaktan geçer, zarı titretir. Orta kulaktaki ..... ler bunu ..... kuloğa iletir. İç kulaktaki ..... ler bu dalgaları uyarlar ..... de işitme duyusu meydana gelir.

Müzik aletlerinden nefesle çalınanları ve

telli müzik aletlerini ayırınız. Nefeslilere N, tellilere T koyunuz.

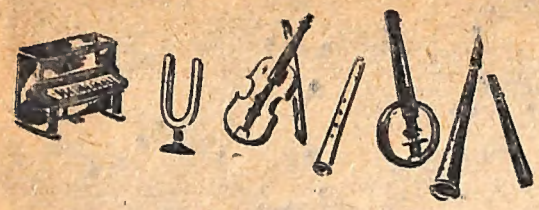

Zurna, ut, piyano, keman, kaval, ney, saz, flüt, diyapazon, klarnet.

Boş cümleleri doldurunuz.

Yurdumuz bize ..... emanettir.
Türk milleti ..... bir millettir.
Türkler tarih boyunca daima ..... yaşamışlardır.
Aynı dinden olanlara ..... denilmez.
İhtiyar heyetini ..... seçer.
Yurdumuzun dörtte üçünde ..... oturur.

Haritada milletlerin oturdukları yerlerde yanlışlar varsa düzeltiniz, Kadeşi gösteriniz ve savaş tarihini üzerine yazınız.

Kadeş savaşı kimler arasında oldu?

Mısırlılarla Asurlar arasında.
Babillerle Etiler arasında.
Etilerle Mısırlılar arasında.

A listesindeki şehirler B listesindeki milletlerden hangilerine aittir, numaralayınız.

A	B
(1) Ninova	Etilerin
(2) Ur	Akatların
(3) Sus	Babillerin
(4) Uruk	Elâmların
(5) Babil	Etilerin
(6) Kakamış	Elâmların

Boş yerleri doldurunuz :

Anadolu yarımadasına ..... adı da verilir.
Yakın Asya - Küçük Asya - Ön Asya
Eti tarihi belli başlı ..... tarihe ayrılır.
2 - 3 - 4
Etilerin ilk kralı ..... dır. Etileri bir araya getiren ..... dir.
Labarnaş - Anittaş - Ramses
Etiler anayurttan M.Ö. ..... yılında Anadoluya gelmişlerdir.
1000 - 2000 - 3000 - 4000

Resim

2 — KOPYA RESİM

Bir sınıfın resim dersinde çocuklar arkadaşlarından birinin başında toplanmışlar münakaşa ediyorlar, her kafadan bir ses çıkıyor. Bir bağrış, bir çağrış. Arasıra öğretmene bakıp yüksek sesle :

— Öğretmenim! Arkadaşımızın yaptığı resmi gördünüz mü? Kopya, diyorlar. Ötekiler de :

— Evet Efendim, kopya yapmış diye söze karışıyorlar. Herhalde bu çocuklar bu resmi güzel buluyorlar ve arkadaşlarının bunu yapamıyacağını zannediyorlar ki, öğretmenlerine haber veriyorlar. Halbuki ne yanlış düşünce. Zavallı arkadaşları ortada bunalmış kalmış. Ne yapacağını bilemiyor, çırpınıyor. Gürültü içinden kendini savunmağa çalışıyor:

— Hayır Öğretmenim! Kopya değil. Verdiğiniz serbest konuyu, hoşume giden bir resme bakarak, yaptım. Diyor. İşte çocuklar buna buz gibi kopya resim derler. Yalnız şunu söyleyeyim ki, bazı arkadaşlarınızın beğendiği bu tip resimler öğretmenin istediği resim değildir. Asıl resim kendi düşüncenizle, kendi görüşünüzle yaptığınız, resimdir. Kopya resim faydasızdır. Kendine güveni olmayanlar kopya resim yapar. Halbuki resmin amacı bir eser, bir iş meydana getirmektir.

Kopya resmin yeri ayrıdır. Zaman zaman kullanabiliriz. Meselâ harita kopya edebilirsiniz. Bir geometri şekline bakarak yapabilirsiniz. Süs olarak bir yaprağı, bir çiçeği, bir böceği kopya edebilirsiniz. Fakat bunların resim dersile ilgisi yoktur.

Şimdi şu Kopya Resim nedir? Onu anlayalım ve sıralayalım:

1 — Bir resmi, yapılmış bir resme veya fotoğrafa baka baka yaparsanız, bu kopya resimdir.

2 — Resimlerin veya fotoğrafların üzerine kâğıt koyup çekerseniz bu da kopya resimdir.

3 — Resimlerin, fotoğrafların altına daktilo kâğıdı koyup üzerinden kalemle giderek, altındaki kâğıda geçirirseniz buna da kopya resim derler.

4 — Resimleri veya fotoğrafları cam üzerinden başka kâğıda almak kopya resimdir.

5 — Bir de resimleri, fotoğrafları karelere bölerek, gene karelere bölünmüş bir kâğıda ölçü ile çizmek vardır ki, bu da kopya resim olur.

Öğretmen kopya resmi düzeltmez, çünkü lüzumsuzdur. Bunlarla boş yere vakit geçirenleri güzel resim yapmağa alıştırmak ta zordur.

Kendi görüşünü, düşünüşünü belirttiğin, çizdiğin resim, güzel resimdir.

SADIK ÖVET

Fedakâr AT

Müthiş bir at kişnemesi... Telâşlı nal sesleri... Birbirine çarpacakmış gibi sür'atle hareket ederek çatırdayan tekerleklerin garip gürültüsü... Ve arkasından ihtiyar bir kadının canhıraş feryadı:

— «Yetişin! Yetişin Alberto'yu, bir tek oğlumu öldürdüler!»

Nasıl, köyün yiğit delikanlısı Alberto'yu öldürmüşler miydi? Kanunsuzlara kanunu sevdirip saydıran, onları cemiyet adamı yapan, köyü baskınlardan kurtaran o yiğit Alberto'yu öldürmüşlerdi ha?

İhtiyar kadının haklı feryatları çabucak alâka gördü. İtalya'daki Palermo şehri civarında bulunan Cardillo köyünün bütün sakinleri sokaklara fırladılar... Kiminin elinde bıçak, kiminin elinde baston, kiminin elinde şiş, kiminin elinde de kazmakürek vardı. Herkes birbirine ayni suali soruyordu: — «Bu hainliği, bu alçaklığı kim yaptı Alberto'ya?»

İşte, iki tekerlekli araba biraz ötede duruyordu. Bu, yiğit Alberto'nun pazara öteberi götürdüğü, şehirden köylülerin ihtiyacı olan şeyleri alıp getirdiği küçük, sempatik arabası idi. Kendisi arkasında uzanmış yatıyordu. Bacakları kasılmış, kolları başından yana dikilmişti. Anası Lomare bacı iki adım beride, bu dehşet verici manzaraya bakmaktan başka birşey yapamıyordu. İnanamıyordu böyle bir hainliği oğluna yapabileceklerine haydutların...

Köyün ihtiyarlarından biri âniden bağırdı: — «Hey, şuraya bakın... Alberto'nun kalbinden yana bakın be! Vallahi kalbi çarpıyor... Allah bir ki göğsü inip kalkıyor... Daha ölmemiş... Çabuk şuradan bizim emekli doktora seslenin...»

Doğruydu ihtiyarın söylediği. Alberto henüz ölmemişti ama, durumu çok nazikti. İki yerinden ağır surette yaralanmıştı. Anasının artık birşey dediği yoktu. Sadece çocuğunu kurtarması için durmadan Tanrı'ya yalvarıyordu. Emekli doktor Vittoza, yaralıyı araba ile evine kadar götürmek istedi ama, buna imkân yoktu. Çünkü at, belki de efendisinden çok daha ağır bir şekilde yaralanmıştı. Vücudunun muhtelif yerlerinde hâlâ kurşunlar duruyordu. Durumu ilk sezen ihtiyar yanındakilere fısıldadı: — «Bunu soyguna çıkan haydutlar yapmış belli... Evvelâ bizim Alberto ile iyi bir çekişmişler, sonra da vurmağa kalkmışlar... Derken at efendisini tehlikeden kurtarmak için nalları bilemiş... Bu kez de ona nişan almışlar... Ece, böyledir at dediğin... Türkler niçin at'ı en yakın dostları bilip, ona bir insan gibi muamele ederlerdi eskiden... Milletlerin özel tarihlerinden ve yaşayışlarından insanlar çok büyük paylar çıkarırlar,... Alberto atına bir Türk gibi ihtimam gösterir, onu eliyle tımar eder, dolaştırır, öperdi... Bak şimdi nasıl da işineyaradı ... Şayet kefeni yırtarsa atın sayesinde olacak bu iş!...

Alberto'yu köylüler kucakladıkları gibi doktorun evine götürdüler. At olduğu yerde kalmıştı. Fersiz gözlerinde yine de bir memnuniyet okunuyordu. Efendisinin hayatını kurtarmıştı...

Emekli doktor, gençliğinde edindiği bütün tecrübesini ve bütün maharetini Alberto'nun vücuduna saplanmış bulunan kurşunları çıkarıp, yaraları sarmakta gösterdi. O güne kadar köylüler kendisi ile dalga geçip: — «Emekli olmasan buralarda sinek avlamazdın!» yahut: — «İşe yaraşan seni emekliye sevketmezlerdi!» diye takılırlardı. Lâkin doktor Vittoria çelebi kişiydi. Boş verirdi beraber yaşadığı insanların takılmalarına. «Mademki bundan zevk alıyorlar, varsın söylesinler!» derdi.

Alberto'nun yaraları sarıldıktan yirmi saat kadar sonra delikanlı gözlerini usul usul açtı. Etrafına bakındı. Gördüğü çehrelerin kimlere ait olduğunu anlamağa çalıştı. Kıpırdanacak hâli yoktu.

Delikanlı doktor Vittoria'yı tanıyınca yavaşça: — «At nerede? Benden çok ona nişan aldılar!... Atıma bir bakın...» dedi.

Başucuna toplananlar, gözlerini başka tarafa çevirdiler. Verecek cevap bulamamışlardı kendisine. Durumdan şüphelenen zeki Alberto başını yastıktan kaldırmağa çalışarak ağlamaklı bir sesle sordu:

— «Yoksa öldü mü?»

Delikanlının anası elini tuttu: — «Belki onu bir daha hiç göremiyeceksin ama, daima iyilikle yadedeceğinden şüphem yok Alberto... Bu şekilde hatırlananlar içinse ölüm diye birşey yoktur...»

Alberto, hayatını kurtaran annın arkasından bir çocuk gibi hıçkırıp hıçkıra ağlıyordu şimdi...

9. özel Sayımız
ÖLÜM PİLOTLARI
ÇIKTI
FİATI 125 KURUŞ

Yazı ve Resim Yarışmamız

Sizler için hiçbir fedakârlıktan kaçınmayan ÇOCUK HAFTASI'nın açtığı bu yarışma, ilkokul ve ortaokul öğrencileri arasında tertiplenmiştir!

1) **YAZI YARIŞMAMIZ :**

Bu gruba, şiir, hikâye, bilgi, röportaj veya herhangi bir hatıra yazısı ile girebilir. Yazıların kâğıdın bir tarafına okunaklı bir şekilde yazılması ve 250 kelimeyi geçmemesi şarttır.

3) **RESİM YARIŞMAMIZ :**

Bu gruba her türlü resim, karikatür dahil edilmiştir. Resim veya karikatür ister kurşun kalemle, ister yağlı veya sulu boya ile yapılabilir.

BÜYÜK JÜRİMİZ :

Yarışmamıza gönderilecek yazı ve resimler, büyük jüriye sunulacaktır. Mecmuamız tahrir heyetinin dışında olan BÜYÜK JURİ, alfabetik sıra ile aşağıdaki şahsiyetlerden teşekkül etmiştir :

Aptullah Ziya KOZANOĞLU (Muharrir ve romancı)
Behçet Kemal ÇAĞLAR (Şair ve edip)
Ercüment KALMUK (Ressam ve Teknik Üniversite resim hocası)
Kâzım Nami DURU (Terbiyeci ve öğretmen)
Osman NEBİOĞLU (Editör ve gazeteci)
Sadık ÖVET (Öğretmen ve gazeteci)
Sezai SOLELİ (Muharrir)
Zahir GÜVEMLİ (Muharrir ve ressam)

KAZANANLARA VERİLECEK TELİF ÜCRETİ :

Büyük Jüri, vereceği karardan sonra, yarışmamızda derece alacak ilk ve ortaokul öğrencilerine ayrı ayrı verilecek telif ücretleri şöyle olacaktır :

İLKOKULDAN YAZI MÜSABAKAMIZDA KAZANANLARA :

Yazı	yarışması	Birincisine	300 Lira
»	»	İkincisine	200 »
»	»	Üçüncüsüne	100 »
»	»	Dördüncüsüne	50 »
»	»	Beşincisine	50 »
»	»	Altıncısına	50 »
»	»	Yedincisine	50 »
»	»	Sekizincisine	25 »
»	»	Dokuzuncusuna	25 »
»	»	Onuncusuna	25 »

İLKOKULDAN RESİM MÜSABAKAMIZDA KAZANANLARA :

Resim	yarışması	Birincisine	300 Lira
»	»	İkincisine	200 »
»	»	Üçüncüsüne	100 »
»	»	Dördüncüsüne	50 »
»	»	Beşincisine	50 »
»	»	Altıncısına	50 »
»	»	Yedincisine	50 »
»	»	Sekizincisine	25 »
»	»	Dokuzuncusuna	25 »
»	»	Onuncusuna	25 »

ORTAOKULDAN YAZI MÜSABAKAMIZDA KAZANANLARA :

Yazı	yarışması	Birincisine	300 Lira
»	»	İkincisine	200 »
»	»	Üçüncüsüne	100 »
»	»	Dördüncüsüne	50 »
»	»	Beşincisine	50 »
»	»	Altıncısına	50 »
»	»	Yedincisine	50 »
»	»	Sekizincisine	25 »
»	»	Dokuzuncusuna	25 »
»	»	Onuncusuna	25 »

ORTAOKULLARDAN RESİM MÜSABAKAMIZDA KAZANANLARA :

Resim	yarışması	Birincisine	300 Lira
»	»	İkincisine	200 »
»	»	Üçüncüsüne	100 »
»	»	Dördüncüsüne	50 »
»	»	Beşincisine	50 »
»	»	Altıncısına	50 »
»	»	Yedincisine	50 »
»	»	Sekizincisine	25 »
»	»	Dokuzuncusuna	25 »
»	»	Onuncusuna	25 »

Yarışmalarımızda birden onuncuya kadar derece alanların yazı veya resimleri, birinciliği kazananlardan başlamak üzere, her hafta sıra ile neşredilecektir.

YARIŞMAYA KATILMA MÜDDETİ :

Yarışmamıza bugünden itibaren ilkokul ve ortaokullarda okuyan bütün öğrenciler girebilirler. Müsabakanın müddeti 31 Ocak 1960 da nihayet bulacaktır. Bu tarihten sonra gönderilecek veya elimize gelecek olan yazı ve resimler yarışmaya katılamıyacaktır. Müsabakamıza iştirak edeceklerin girdiği yarışmaya ait aşağıdaki fişlerden birini, zarfın üzerine yapıştırması lâzımdır.

Yarışmaya katılacak kardeşlerimiz kendi okul veya ev adreslerini gayet açık şekilde yazmalı ve mektuplarını şu adrese göndermelidirler:

(ÇOCUK HAFTASI, Türkiye Yayınevi, İstanbul)

ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ

MEMELİLER

İnsanlar, aslanlar ve bütün büyük hayvanlar memeliler grupuna girerler.

İnsanlar, köpekler, kediler ve büyük hayvanların hepsi memeliler grubuna girerler. Sıcak kanlıdırlar, omurgaları, kemikli iskeletleri ve bedenlerinin üstünde kılları vardır. Yavrularını beslemek için dişilerinin sütleri vardır.

Memeliler içinde insana en çok benzeyeni maymunlardır. Dik yürüyememelerine, konuşamamalarına rağmen, diğer hayvanların yapamadıkları şeyleri yaparlar. Bazıları da aile hayatı yaşarlar. Şempanze, Goril, orangotan ve Şebek maymunlar ailesine girerler.

Kediye benziyen ve içine Afrika'nın aslanlarını, Amerika'nın dağ aslanlarını veya pumalarını ve Asya'nın çizgili kaplanını içine alan grup ta memeli hayvanlardır. Benekli Leopar Afrika ve Asya'da bulunurlar. Leopara benzeyen Jaguar, Vaşak ve yaban kedisi de memelilerden olup Amerika'da bulunurlar.

Köpek grubuna giren hayvanlar da memelidirler. Tilki ve Kurtlar da bu gruptandır. Dünyanın kuzey parçasında yaşarlar. En kuzeyde beyaz kutup tilkileri vardır. Kırmızı tilkiler Amerika'nın hemen hemen her tarafında bulunurlar. Kurşuni renkteki tilkiler kuzeyde, New York şehrine kadar uzanan bölgede yaşarlar. Bütün bu memeliler et yiyicidirler.

Kartal ve Baykuş iki memeli hayvandır.

Diğer bazı et yiyiciler, aynı zamanda kıymetli kürk taşıyıcısıdırlar. Meselâ, mink, Lutr, ve gelincik bunlardandır. Mink, bir kedi yavrusundan daha küçüktür. Gelincikler ise Minkten daha da küçüktür. Kışın, kuzeyde yaşayan gelincikler, kuyrukları müstsna bembeyaz kisilirler. Bunlara da Ermin adı verilir.

Mink ve Ermin'in kürkleri çok kıymetlidir. Beyaz ve siyah sansarlar da et yiyicidirler. Sansarın korkutulduğu zaman neşrettiği fena bir kokusu vardır.

Ayılar et yiyicilerinin en cüsseli olanlarıdır. Dost siyah ayılar Birleşik Devletlerin en çok bölgelerinde yaşarlar.

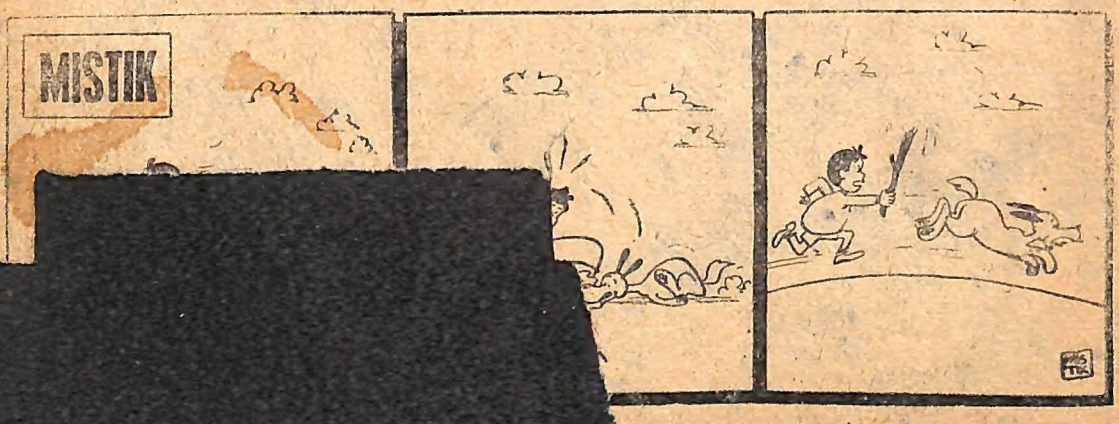

Yıldırım Kaptan

DR. HUER TEHLİKEDE

Dr. HUER'DEN MEKTUP ALAN YILDIRIM KAPTAN DERHAL BİR UÇAĞA ATLAYIP KALİFORNİYA YA GELDİ

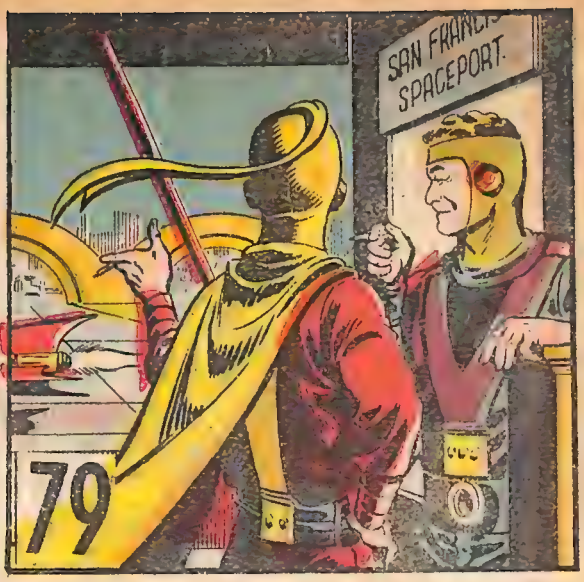

O SIRADA, ZELZELE SAHASINDA.
BEN VE MESLEKTAŞIM PROFESÖR SALTON JEOFİZİK BİLGİNİ OLARAK SİZİ TEMİN EDERİZ Kİ. İNSANLAR ZELZELE YAPAMAZLAR.
PEKİ BELEDİYE REİSİNİN ZELZELEDEN ÖNCE ALDIĞI ŞU MEKTUBA NE DERSİNİZ?
BELEDİYEREİSİ MAKSON
12 SAAT İÇİNDE ŞEHRİNİZ KORKUNÇ BİR ZELZELE FELÂKETİNE UĞRAYACAKTIR. BUGÜNE KADAR BEŞ BÜYÜK ŞEHİR AYNİ AKİBETE UĞRAMIŞTIR!
BU SEBEBLE ZELZELELERİN ŞUNİ OLARAK İNSANLAR TARAFINDAN YAPILDIĞINDAN ŞÜPHELENİYORUM!

BU SEBEBLE ZELZELE ARAZİSİNİ YAKINDAN TETKİK ETMELİYİM.
AAAAAHH!
PROFEŞÖR SALTON KOŞUN! Dr. HUER YARIĞA DÜŞTÜ!
O SIRADA GİZLİ EMNİYET ŞEFİ İLE YILDIRIM KAPTAN ZELZELE MINTIKASINA GELMİŞLERDİ.
YILDIRIM KAPTAN ÇABUK GELİN!

BAKIN!
A..A..A.. DR. HUER BU!

UÇUŞ KEMERİMİ TAKIN AŞAĞIYA İNECEĞİM!

ONU BİR AN ÖNCE KURTARMALIYIM, YOKSA HAYATI TEHLİKEYE GİRER
AŞAĞIDA TEHLİKELİ GAZLER VARDIR İNMENİZ DOĞRU OLMAZ.

YILDIRIM KAPTAN TEHLİKE FİLAN DÜŞÜNMÜYORDU DR. HUER'İ GÖZ GÖRE ÖLÜME TERKEDEMEZDİ.
GELECEK SAYIDA
ÖLÜMDEN KURTULUŞ

UÇAN ÇOCUK

PİLOT BURTON RADYODA YAPTIĞI BİR KONUŞMA İLE **UÇAN ÇOCUK**'U YARDIMINA ÇAĞIRDI.

... BU YÜZDEN İŞİMİ KAYBEDİYORUM.

PİLOT BOŞUNA YARDIM İSTİYOR. UÇMAYI İYİCE ÖĞRENMEDEN ORTAYA ÇIKMAM.

ERTESİ GÜN **UÇAN ÇOCUK** YİNE BİR KAZAYA UĞRADI.

YILDIRIM ÜZERİMDEKİ KUTUYU PARÇALADI.

5

UÇAN ÇOCUK SON HIZLA DÜŞMEĞE BAŞLADI

ALLAHTAN PARAŞÜTÜM VARDI. YOKSA DÜŞÜŞÜMÜ AYARLIYAMAYIP BÜTÜN HIZIMLA ŞU CEPHANELERİN ÜZERİNE DÜŞSEYDİM MAHVOLURDUM.

DAHA ERTESİ GÜNLER **UÇAN ÇOCUK** UÇUŞUNU GİTTİKÇE İLERLETTİ.

500 KİLOMETRE YÜKSEKLERE ÇIKTIM. DEMEK Kİ BİR ZAMAN İÇİN HAVASIZ DA YAŞAYABİLİYORUM.

BİR AN AŞAĞIYA BAKINCA ŞAŞIRDI.

DÜNYA ALTIMDA OYUNCAK KÜRE KADAR KÜÇÜLDÜ. ŞİMDİ BEN SMALVİL'İ NASIL BULUP TA AŞAĞIYA İNECEĞİM?

BİRAZ DAHA AŞAĞILARA İNDİKÇE BÜSBÜTÜN ŞAŞIRDI.

GÖKYÜZÜNDE İKEN DÜNYANIN ÇEKİMİNDEN KURTULDUĞUM İÇİN, DÜNYA DÖNERKEN ALTIMDAKİ SMALVİL ŞEHRİ GALİBA BAŞKA YERLERE GİTTİ.

KULAĞIMDAKİ İNSAN ÜSTÜ ANTENLERİ KULLANAYIM. BELKİ BABAMIN DÜKKÂNINDAKİ OYUNCAKLARIN DUM DUM LARINI DUYARIM

DUM DUM DUM

6

O DUM DUM SESLERİNİ TAKİP EDEREK DÜNYAYA İNMEĞE BAŞLADI.

NİHAYET MEMLEKETİMİ BULDUM. AMA BUNDAN SONRA KAYBOLMAMAK İÇİN İŞİ GARANTİYE ALMAK LÂZIM.

DUM DUM DUM...

BİRKAÇ GÜN SONRA GÖKYÜZÜNDE...

İŞTE BU BALON HAVADA DURDUKÇA BEN DE MEMLEKETİMİ KAYBETMEM.

SMALVİL 100 KİLOMETRE AŞAĞIDADIR

BU BALONU GÖKYÜZÜNE NASIL YERLEŞTİRDİĞİNİ BABASINA ŞÖYLE ANLATTI

ŞEHRİN İKİ TARAFINDAKİ DAĞLARIN TEPESİNE İKİ BÜYÜK MIKNATIS KOYDUM. ONLAR BALONU AŞAĞIYA, BALON DA KENDİNİ YUKARIYA ÇEKTİĞİ İÇİN ORADA KALDI.

MIKNATISLAR

DAĞ

DAĞ

SMALVİL

O SIRADA HAVAYOLLARI BÜROSUNDA...

PİLOT BURTON, İDDİA ETTİĞİN ŞEYİ BİR DE İLİM ADAMLARINA SORACAĞIM. SENİ TUTAN BİR CEVAP ALAMAZSAK, PİLOT EHLİYETİNİ ALACAĞIM.

BAŞÜSTÜNE

O SIRADA OPERATÖR LANG EVİNDE BİR ARKADAŞIYLA KONUŞUYORDU.

BÜTÜN BU GÖRDÜĞÜNÜZ ŞEYLERİN HEPSİNİ DOĞUDAN GETİRDİM. PARDON, BİR DAKİKA TELEFON ÇALIYOR...

OPERATÖRÜ METROPOLİS ŞEHRİ HASTAHANESİ'NDEN İSTİYORLARDI.

BENİ GAYET AĞIR BİR HASTAYI AMELİYAT ETMEK ÜZERE ÇAĞIRIYORLAR. DERHAL GİTMEZSEM HASTA ÖLECEKMİŞ.

MAALESEF GİDEMEZSİNİZ. ŞİMDİ RADYO FIRTINA YÜZÜNDEN UÇAK SEFERLERİNİN İPTAL EDİLDİĞİNİ SÖYLEDİ.

7

O SIRADA OPERATÖRÜN BİTİŞİĞİNDEKİ EVDE OTURAN KLARK, ÜSTÜN İŞİTME KABİLİYETİ SAYESİNDE BU KONUŞMAYI DUYDU.

BİR İKİ SAAT İÇİNDE ORADA OLMAZSAM HASTA ÖLECEK.

FIRTINA OLSUN, OLMASIN BENİM OPERATÖRÜ METROPOLİS ŞEHİR HASTAHANESİNE GÖTÜRMEM LÂZIM.

BİRDENBİRE ...

A... A... BİR SÖZÜ MÜZLE HALI UÇTU. İNSANIN AKLI ALMIYOR

OPERATÖRÜN ARKADAŞI ÜZÜNTÜYLE İÇİNİ ÇEKTİ.

MESELÂ ŞU HALI SİHİRLİ OLSAYDI O ZAMAN SADECE "EY HALI UÇ" DER VE UÇARDIK.

HALI SON HIZLA METROPOLİS ŞEHİR HASTAHANESİNE UÇUYORDU

İNSAN ÜSTÜ HIZIM BENİ GÖRÜNMEYEN ADAM YAPTIĞI İÇİN PENCEREDEN GİRİP HALIYI KALDIRIŞIMI GÖREMEDİLER.

METROPOLİS HASTAHANESİNDE.

OPERATÖR PEBODİ BU BİR MUCİZE!.. DERHAL AMELİYAT ODASINA GEÇİN DE HASTAYI KURTARIN.

ŞİMDİ HALIYI ISSIZ BİR YERE ATAYIM DA OPERATÖR HAYATININ SONUNA KADAR

8

ERTESİ GÜNÜ HAVADA BİR UÇAKTA ÜÇ GANGSTER KONUŞUYORDU.

ALTIMIZDAKİ JET UÇAĞI O KADAR HIZLI Kİ BİZİ KİMSE YAKALIYAMAZ. SINIRI GEÇİNCE DE BU ELMASLARI İYİ BİR FİATLA SATARIZ.

UÇAN ÇOCUK İNSAN ÜSTÜ ANTENLİ KULAKLARIYLA BU KONUŞMAYI DUYMUŞTU.

ŞİMDİ BEN SİZİ ŞU DEV KEPÇE İLE YAKALAYIM DA AKLINIZ BAŞINIZA GELSİN

O NE?.. UÇAN BİR ÇOCUK BİZİ BALIK GİBİ AVLADI.

GELECEK SAYIDA :
UÇAN ÇOCUK MEYDANA ÇIKIYOR

MUSİKİ BİLGİLERİ

Zekin Üngör

Viyolonist ve saray muzikasî ve Riyâseti Cumhur orkestrası şefliği konser kemancısı olarak da bilinir. Saray muzikasında yetişmiş değerli bir sanatkârımızdır.

Zeki Bey, uzun yıllar eğitim hizmetinde de bulunmuş, Ankara'daki musikî muallim mektebini kurarak müdürlüğünde bulunmuştur. Okullar için bir çok marşlar bestelemiştir.

Zeki Bey 1880 yılında Üsküdar'da doğmuştur. Hüseyin Bey isminde bir zâtın oğludur. Bugün söylediğimiz İstiklâl Marşımızın bestecisidir. İyi yıl evvel İstanbul'da vefat etmiştir.

Vokâl nedir?

Müzik bilindiği gibi, biri çalgı, diğeri de sesle yapılan bir sanattır. Batı müziğinde çalgı ile yapılan müzik hareketlerine Enstrumentâl dendiği gibi sesle yapılan müziğe de vokâl müzik tâbiri kullanılır. Bu kelime de bütün dillere geçmiştir. Müzik dilinde vokâl müzik, sesle yapılan müzik demektir.

Nuri Sami KORAL

HASTA İLE DOKTOR

Doktor — Nerenizden rahatsızsınız?

Hasta — Üzerimde daima miskin bir kedi hali var. Nöbet gelince ağzım kuruyor. Hani nasıl köpek dilini çıkarıp yalanır, tıpkı öyle. Hararet düşünce bir kurt gibi acıkıyorum.

— Yanlış gelmişsiniz azizim baytara gitseniz daha iyi olur.

Çeviren : Özay SUNAR

Tilki ve kedi

Birlikte seyahat eden bir Tilki ile Kedi, yolculuklarını yeknesaklığını ahlâki meseleler üzerinde münakaşa ederek azaltmağa karar verdiler.

Tilki, «Bütün faziletlerin içinde en asil olanı muhakkaki affetmektir,» dedi. «Sen ne dersin arkadaşım, doğru değil mi?»

Kedi, «Şüphesiz,» diye cevap verdi. «Merhamet kadar iyi başka bir duygunun olabileceğini sanmam.»

Böyle konuşa konuşa giderlerken, bir çalılığın arkasından kurdun biri, orada otlamakta olan bir koyun sürüsünün üstüne atıldı. Küçücük bir kuzunun feryatlarına bakmadan onu iki arkadaşın önünde yedi.

— «Bu ne vahşet!» diye Kedi söylendi, «Sanki neden karnını böceklerle doyurmuyor da, böyle zavallı, masum varlıkların canına kıyıyor bilmem.»

Tilki de kediyle aynı fikirdeydi. Gördükleri olayı çeşitli şekillerde yererek küçük bir kulübeye yaklaştılar. Yumuşak kalpli Tilkinin gözüne kulübenin avlusunda dolaşan besili bir kaz ilk bakışta çarptı. Birden herşeyi unutarak, parmaklıkların üzerinden atladı ve bir an içinde kazı öldürüp yedi. Bu sırada şişman bir fare ahırdan çıkmıştı. Onun iştah verici manzarası, kedinin aklındaki bütün iyi düşünceleri silip süpürdü. Kedi bir saniye dahi düşünmeden avının peşine düşüp karnını bir güzel doyurdu.

DOĞRU OLANI KONUŞUP, ONUN AKSİNİ YAPMAK BİR ADET HALİNİ ALMIŞTIR.

Cimri ve saksağan

Cimrinin biri oturmuş altınlarını sayıyordu. Kafesinden kaçıp kurtulmuş olan bir Saksağan da gelip bir tane altın lirayı kapıp kaçtı. Altınlarını iki kere saymadan edemeden Cimri, liraların eksikliğine derhal vardı. Öfkeyle yerinden fırlayan cimri hırsızın çaldığı altın lirayı döşemedeki küçük bir deliğe saklayışışını dehşetle seyretti. Sonra:

— «Parayı lüzumsuz yere sakladığın ve faydasız bir hale getirdiğin için sen hırsızların en kötüsü değil misin?» diye haykırsı. «Sen bir canisin!»

— «Bu kadar sert konuşmayın efendimiz,» diye Saksağan cevap verdi. «Sizin halkı aldattığınız zaman onlara verdiğiniz ızdıraptan daha fazla bir üzüntü vermiş değilim size. Parayı da sizin kullandığınız şekilde kullanmı-

yor muyum? Eğer hayatımı bir altın lirayı saklarken kaybedecek olursam, bunun gibi binlercesini saklayan siz nasıl bir cenazeye lâyıksınız acaba?»

BAŞKALARININ KUSURLARINI DÜZELTİRKEN KENDİNİZİNKİLERİ AKLINIZDAN ÇIKARMAMAĞA ÇALIŞIN.

KÖYE GELEN YABANCI

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

Ne kadar çalışırsa okadar avanıyor, biraz kendisini bir sedirde bulsa hemen aklına karataş geliyordu.

Gelişinin üçüncü gecesi, yemekten sonra Ömer:

— Emine Anam, dedi. Size elim boş geldim. Bana gücendiniz:

Ahmet başını salladı:

— Öyle demeyin Ömer Bey. Biz sayenizde yiyor, içiyoruz. Mal sizin ama sefasını biz sürüyoruz. Daha ne isteriz.

Ömer içini çekti:

— Baba, bundan sonra böyle lâflar etme bana. Aramızda ayrı gayrı yok. Ne varsa hepsizin. Beni hiç düşünmiyeceksiniz. Daha tarla alacağız, hayvanlarımızı üreteceğiz, değirmeni yeniden kuracağız Sen bu köyde artık ağa gibi yaşıyacaksın.

Ahmet şaşırıyor, bu yabancı delikanlıya yan yan bakıyor, onun bukadar iyi bir insan olması aklına sığmıyordu. Ömer:

— Ana, dedi. Senin biraz dertlerini eşeliyeceğim. Ama inşallah sonu hayırlı olur. Sen söyle bir iyi düşün bakayım. Kasabada yanında hizmet ettiğin kadının adını hatırlıyabilir misin?

Emine'nin gözleri dolmuş, başını iğmişti. Düşünüyordu: Ömer:

— Mihriban olmasın, dedi.

Kadının yüreği ağzına gelmişti. Zayıf boynunun iki tarafındaki kan damarları şakımağa başlamıştı:

— Nereden bildin Doktor, nerden bildin bunu?

— Telâşlanma anam. Bu kadının kocasının adını söyle bana.

— Cevdet.

— Tamam işte. Mihribanla Cevdet. Ben İstanbulda bunları araştırdım. İzlerini buldum. Her ikisi de ölmüşler.

Kadıncağız dikkatle dinliyordu. Ömer gülümsiyerek:

— Anam, dedi. Ben senin dertlerini boşuna tazelemem. Öğrendiğime göre senin Ömer'in ölmemiş. Bu karı koca onu kendi nüfuslarına yazdırmışlar. Kendilerini ana, baba belletmişler. Şimdi iş bu çocuğu bulmada.

Karı koca bakışıp duruyorlardı. Emine'nin bütün kanı çekilmiş, yüzü iyice solmuştu. Ahmet:

— Ömer Bey, dedi. Bu fakir kadının gönlüne böyle boş bir umut koma.

Ömer sert bir sesle:

— Ben onu anam bilirim dedi.

Kadının alnı boncuk boncuk terliyordu:

— Omeri alan kadının adını bildi işte, dedi. Demek ölmüş bu kadın.

Ömer biraz daha anlattı:

— Senin çocuğuna Ömer adını koyan onlardır. Kadının büyük babasının adı Ömermiş. Kendi babasiyle dargınmış. Şimdi böyle bir erkek evlâtları olup adını Ömer koyarlarsa babası dayanamıyacak, torun sevgisiyle onların suçlarını bağışlıyacak. Kendi çocukları olmayınca senin Ömerini alıp kaçırmışlar, sen de peşinden gelmiyesin, aramıyasın diye bir mektup yazıp öldüğünü haber vermişler. Halbuki Omer ölmemiş koca bir adam olmuş.

— Ya nerde Ömer?

— Onu da bulacağız Emine Anam, onu da bulacağız.

.....

Doktor daha fazla konuşmamış, bütün bu büyük heyecanı kadının sindirmesini beklemişti.

Ogünden sonra Emineye bir hal oldu. Artık yerinde duramıyan didinemiyen, oturmak, düşünmek istiyen bir kadındı. Avluda, yalnız odada, kırda, yollarda hep düşünüyor, dahıyor, kendi kendine:

— Beni avutmak için söylüyor desem öyle değil, İstanbu-

— Şuna bir yol bakıver Ahmet!

lu kadının adını sanını biliyor, diyordu.

En fazla aklına güvendiği ihtiyarlara soruyordu:

— Doktor Ömer sağ imiş, der. Sen bu işe ne dersin Mustafa Dayı?

Her biri düşünüyor ve:

— Aslı olmasa kiracın sana böyle demezdi, o temiz çocuktur, mert delikanlıdır, diyorlardı.

Ama bu işin doğruluğuna pek de inanan yoktu.

Ömer bir taraftan hayvan satın alıyor, kerpiş evi tuğladan ördürüyor, kırmızı kiremit döşüyor, önüne bahçe ve havuz yapıyor, çağırıldıkça kısrağa atlayıp köylere gidiyor, hastalara bakıyordu.

Birgün Ömer köylere gidince Emine eski tahta sandığını karıştırmış eski, soluk bir resim çıkartmıştı. Bu resim Ahmed'in askerlikte bir arkadaşiyle beraber çektirdiği ve Emineye yolladığı resimdi.

Kocasının yanına geldi ve:

— Şuna bir yol bakıver Ahmet, dedi.

Ahmet resmi tanıdı ve:

— Neye çıkardın bunu ortaya? dedi.

— Kime benzer bir bak hele.

— Benim resmim bu Emine, kime benziyecek.

— Hele dikkatli bak. Kara kara kaşları, kara gözleri, burnu kime benzer?

— Kiracıya da benzer Emine.

— Sen bundan birşey anlamıyor musun?

— Hayır.

— Doktor sakın bizim Ömerimiz olmasın?

— Emine, neler diyorsun Emine.

— Kalk, yürü muhtara gidelim.

Eminede sinirli bir hal vardı. Karı koca yola çıktılar. Kahvenin önünden geçerlerken muhtarı orada gördüler. Hoca ile kahveci de oradaydı. Emine resmi muhtara uzattı:

— Bekir Ağa, dedi. Hele bir bak. Bu kimin resmidir?

Muhtar resmi eline aldı, bir baktı ve:

— Senin kiracın asker mi olmuş ki, dedi.

Kahveci muhtarın elinden resmi aldı ve:

— Yoo, dedi. Bu Ahmedin askerlik resmi. Ama kiracıya da çok benzer.

Eminenin yüzünden ip gibi yaşlar iniyor, başörtüsünün uçlarını ıslatıyordu:

— Bekir ağa, bu kiracı sakın bizim Ömer olmasın?.

İyi bir cevap alamadan karı koca gittiler. Muhtar kahveciye baktı:

— Süleyman Efendi, sen bu işe ne dersin?

Kahveci:

— Bu delikanlı köye ne diye geldi, bu iki fukara ile neye uğraşır diye düşünüp durürum. Ne bilirsin, belki de Ahmedin Ömer'dir bu.

— Ya neye belli etmez kendini?

— Yoksun kadın, yanık kadın, belki dayanamaz diye düşünür.

.....

Gün kavuşmuş, karşı dağlarda kızıllıklar sönmeğe başlamıştı. Davar yavaş yavaş köye dönüyor, köye giren sürüler kapıların önlerinde hazin hazin ünlüyordu. Köy evlerinin bacalarında cılız dumanlar çıkmağa, aş hazırlanmağa başlamıştı.

Doktor hava kararırken dönmüştü. Kısrağı doğru ahıra götürdü. Üstüne astığı çantasını aldı ve yanaşmaya:

— Hayvan terlidir, dedi.

Döndü, yeni binanın kapısının önünde sırtlarını daha kızgın olan duvara dayayıp bekliyen Emine ile Ahmed'in yanına geldi. İkisi de ayağa kalktılar. Kadın titrek bir sesle:

— Oğul, dedi. Nerelerde kaldın?

— Çok mu bekledin anam?

— Yirmi beş yıl mı desem, yirmi sekiz yıl mı desem.

Kadın yarı karanlıkta bir hayalete benziyordu. Kollarını yanlarına salıvermiş, başını çarpıtmıştı.

Ömer çatasını yere bıraktı. Kollarını karatağın çürüttüğü, hasretin yaktığı bu zavallı köylü kadının cılız bedenine doladı:

— Anladın mı benim kim olduğumu? Senin Ömerin olduğumu anladın mı anam? Benim sırmakeş Eminem, Karataş Eminem, anam benim.

Ana ve oğulun göz yaşları birbirine karışırken Ahmet de sessiz sessiz ağlıyor, uzaklarda bir inek kerpiç evlerden birinin avlusunda buzağısına sesleniyordu, dere içinden bir bağrı sesi geliyordu.

— S o n —

TARİH Yaprakları

ORHUN KİTABELERİ

Orhun kitabeleri, Mogolistanın Kuzey doğusunda Orhun adını taşıyan ırmağın yatağında bulunmuş anıtlara yazılı yazılardır. Göktürk Devletini idâre edenler tarafından yaptırılan bu anıtlardaki yazılar tarihin önemli bir kısmını aydınlatmaktadır. 25 Kasım 1893'te ecnebi bilginler tarafından okunmuştur.

EDİRNE'NİN KURTULUŞU

İstiklâl savaşından sonra, genç Türkiyenin haklı isteği ve zora karşısında, sınır şehrimiz Edirne düşman istilâsından kurtuldu.

BAĞDAT'IN İLK FETHİ

28 Kasım 1534'te, Kanuni Sultan Süleyman zamanında, İbrahim Paşanın kumandasındaki Türk ordusu tarafından Bağdat şehri ilk defa olarak elde edilmişti. Bağdat şehri karşı koyamadığı için orda içeriye sokulmamış, yağma edilmemişti.

ŞAPKA KANUNU

Atatürk inkilâplarından biri olan şapka kanunu 8 Kasım 1925 te çıkarılmıştı. Ozamana kadar fes, külâh, takke gibi şeyler giyen Türkler bütün medenî memleketlerde olduğu gibi şapka ve kasket giymeğe başladı.

YENİ ROMANIMIZ

Küçükbey

GELECEK SAYIDA BAŞLIYORUZ

Dünyanın 4 Köşesinden

Zehiri bitene kadar çıngıraklı yılan kaç defa sokar?

Bu, muhtelif âmillere bağlıdır. Meselâ, Amerika'nın Kaliforniya eyaletinde altı çeşit çıngıraklı yılan vardır ve hepsi birbirinden farklıdır. Yılanın cüssesi ile yaşı ve yakın zamanda kaç defa soktuğu ciheti de neticeye tesir eder. Fakat, çıngıraklı yılan, zehiri bitene kadar düşmanını sokar ve zehirinin bittiğinden haberi olmazsa sonra da devam eder. İlk sokuşunda kurbanının vücuduna tabiatiyle kuvvetli bir zehir şarjı zerkeder, bundan sonraki sokuşlarında ise zehiri gitgide azalır. Sıcak ovalarda yaşıyanlar, çıngıraklı yılanların fazla sıcağa tahammül edemediklerini bilmelidirler. Meselâ, çöl güneşinin altında 20 dakika içinde ölürler. Bu sebepten ötürü, havanın serinlediği geceler meydana çıkarlar. İşte o zaman çocukları içeride tutmağa dikkat etmelidir.

Kadınların erkeklerden daha çabuk düşünebildikleri söylenir. Bu iddia doğru mudur?

Bir dereceye kadar öyle. Beyin elektrigi ile düşünme fiili arasında, yeni araştırmalara bakılırsa, yakın bir alâka vardır. Bundan başka, bebeklerin üç aydan itibaren düşünmeğe başladığı ve düşünme ameliyesinin kadınlardan erkeklere nazaran daha hızlı cereyan ettiği tesbit edilmiştir.

Enerjinin ağırlığı olduğu söyleniyor. Mütemadiyen enerji neşrettiğine göre, güneşin ağırlığında eksilme olması gerekmez mi?

Evet, haklısınız. Güneşiniz her saniye boşluğa saliverdiği enerji takriben dört 4 milyon ton çeker. Ama güneşin kütlesi o kadar muazzamdır ki milyarlarca yıl zarfında gözle görülür derecede zayıflamamıştır.

SPOR TARİHİ

HAZIRLAYAN : TEVFİK ÜNSİ

7 Gollük Millî Maçlarımız

Bundan tam 10 sene evvel, 20 Kasım 1949 da Türk millî futbol takımı en farklı galibiyetini kazanmıştı. Ankara 19 Mayıs stadında yapılan maçta millî takımımız Suriye Millî takımını 7-0 yendi. Gündüz'ün kaptanlık yaptığı bu maçta gollerimizi halen Ankaragücünde oynıyan Fahrettin (3 tane) Lefter, B. Erol, Gündüz ve Bülent Esel atmışlardı.

Bu 7-0 lık galibiyetten sonra Ay-Yıldızlı takımımız 2 defa daha 7-0 lık galibiyetlere ulaştı ki bu maçlar şunlardır:

6 Mayıs 1951 de, asıl takımımız İstanbulda İtalyanlarla oynarken B millî takımımız İzmirde, Alsancak Stadında Irak A takımı ile karşılaştı. Rakiplerimizin en kuvvetli takımları olmasına rağmen B takımımızın maçı kolayca 7-0 kazandı. Bu maç İzmirde oynanan ilk millî maçtır. Oyunda gollerimizi, takım kaptanı Altaylı Bayram (2 tane) Vefalı İsmet (2 tane) İzmirsporlu Tarık (2 tane) ve İzmirli Fikret atmışlardı.

Üçüncü 7-0 lık galibiyetimizi, 1954 dünya kupası maçlarında, İsviçrenin Cenevre şehrinde, 20 Haziran 1954 tarihinde Güney Kore millî takımı karşısında elde ettik. Lefterin kaptanlık yaptığı maçta gollerimizi Adaletli Burhan (2 tane) Adaletli Necmi, B. Erol, Ga Saraylı Suat ve Lefter (2 tane) atmışlardı.

Bunlar 7 gollü iyi neticeler. Ay-Yıldızlı formanın 7 golle uğradığı iki de mağlubiyet vardır ki her ikisi de Olimpiyat oyunları sırasında olmuştur. 29 Mayıs 1928 de Amsterdam Olimpiyat oyunları sırasında Mısır millî takımı ile karşılaşan millî takımımız fena bir oyundan sonra 7-1 yenildi. Tek gölümüzü Fenerbahçeli Bekir atmıştı. Mısır bizi yendikten sonra Olimpiyat 4 üncüsü oldu.

24 Temmuz 1952 de Finlandiyanın Kotka şehrinde Olimpiyat turnuvasında Macar millî takımı ile karşılaşan amatör futbolculardan kurulu takımımız 7-1 yenildi. Tek gölümüzü frikikten Ankaragüçlü Ercüment attı. Sonradan Macarlar Olimpiyat şampiyonu oldular.

Bu farklı mağlûbiyetlerin acısını, Mısırı Mısırda 3-0, Macarları da İstanbulda 3-1 yenerek çıkardık.

23 Haziran 1954 de Dünya kupası maçlarında İsviçre'nin Zürih şehrinde karşılaştığımız Alman Millî takımına 7-2 yenildik. Gollerinizi Mustafa ile Lefter attılar. Alman takımı bu maçlar sonunda Macaristanı da yenerek Dünya Şampiyonu oldu.

Zehirli gaz neşreden nebatlar var mıdır?

Bizim memlekette bu gibi bitkilere rastlanmazsa da Hindistan ve Orta Amerika'da zehirli ağaç ormanları (Manzanilla ormanları) vardır. Maamafih, yerlilerin, bu ağaçların gölgesindeki uyuyanların mutlaka öldükleri yolundaki iddiaları mübalağalıdır. Hakikat olan, gövde ve dallardaki özün son derece zehirli olduğu ve yalnız körlüğe değil, ölüme de sebep oduğudur. Bir manzanilla ağacının altında durmak tehlikesiz değildir. Yapraklarından çıkan buğunun, baş dönmesi ve baygınlığa yol açtığı tesbit edilmiştir. Kızılderiler, ağacın zehirli özünü oklarının ucuna bularlar. Herhangi bir yaraya temas ettiği takdirde, zehir hakikaten öldürücüdür. Bir manzanilla ağacı kesildiği vakit, ağacın kömürleştirilmesinde, gözlerin bir bezle muhafazası şarttır. Zira yanan odunun dumanı bile göz enfeksiyonlarına yahut körlüğe sebep olabilir. Memleketimizde de tehlikeli bir ağaç vardır: Zakkum (Oleander) ağacı. Güney iklimlerinde, bu ağacın altında duranlarda türlü zehirlenme belirtileri görülür. Buna sebep olan, ağacın özü değil, çiçeklerden süzülen yağlardır.

Kömür ile pırlanta arasındaki fark nedir?

Kömür, karbonun saf olmayan bir şeklidir. Pırlanta ise saf bir karbon billûrudur. Pırlantada karbon atomları, onları birbirinden ayırmağa çalışan kuvvetlere karşı koyacak şekilde tertiplenmiştir. Bu düzen sayesinde pırlanta bilinen en katı maddedir. Karbonun diğer bir saf ve billûrsu şekli, kurşun kalemlerin kurşunlarının yapıldığı siyah madde yani grafittir. Değişik bir atom düzeni, grafit'in, birbiri üzerinde kolayca kayan yassı billûrlardan müteşekkil olması neticesini doğurmuştur. Kurşun kalemi kolaylıkla yontulabilmesini, grafit'inin bu özelliğine borçludur.

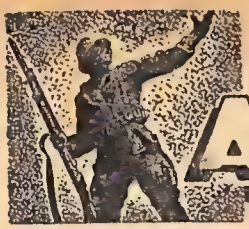

MAZİDEN İSTİKBALE DOLUDİZGİN...

ASKERLİK

Tarihe Geçen Cep Saati

Birinci Dünya Harbi başladığı sıralarda Mustafa Kemal, Sofya Ataşesi idi, kardeşlerim... Fakat harb başlar başlamaz cepheye alınması için hükûmete başvurdu. Kendisini çekemiyenler, bu isteğini kabul ettirmediler. Mustafa Kemal, ordu cephede istikbali ile mücadele ederken, kendisinin Sofya'da bulunmasını hazmedemediğinden arzusunda şiddetle ısrar ediyordu. Nihayet onu Tekirdağ'da, teşekkül etmiş bir tümen kumandanlığına tayin ettiler. Mustafa Kemal buna da razı oldu. Çünkü arzu ettiği tek şey askerin başında bulunmaktı. Türk ordusunun içine girmek, ondan uzak bulunmamak onun için kâfi idi.

19. Tümen adı ile anılan birliği bir ay gibi kısa bir müddet içinde kurup savaşa hazır bir duruma sokunca herkes, dostu ve düşmanı hayretler içinde kalmıştı. Sonradan bu birlik Birinci Dünya Savaşında mucizevî zaferler kazanmıştır.

15 Nisan 1915 de, düşman Gelibolu yarımadasına asker çıkardı. Mustafa Kemal hükûmete danışmadan Arıburnu'nda düşmana hücum ederek ilerlemelerine mani oldu. Düşman çıktığı bölgede çakılı kalmış, Mustafa Kemal'in kumandasındaki 19. Tümenin şiddetle müdafaa ettiği sahaları ele geçiremiyordu bir türlü. Kumandanlarının askeri dehası sayesinde 19. Tümen erleri insanüstü bir gayret gösteriyor, efsanevî kahramanlıklarla düşman karşısında çelik bir kale gibi duruyordu. Bütün gücü ile saldıran düşman, kudurmuş dalgaların sahildeki kayalara çarpınca köpüklenerek kırılması gibi eziliyordu.

Düşman, 6 ve 7 Ağustos tarihlerinde talihini bir kere daha denemek istedi. Bu sefer, Anafartalar'dan hücum ettiler. Fakat Mustafa Kemal'in teşkil ettiği 19. Tümen, eti ve tırnaklarile döğüşüyor, buna rağmen olduğu yeri terketmiyordu.

Bir avuç Türkün bu efsanevî mücadelesi düşmanın moralini bozmuştu. İşte, büyük asker Mustafa Kemal, neticesiz savaşmaktan bıkan, morali bozulan düşmana tam bu anda saldırdı. Anfartalar'da yenilen düşman ordusu, bu aziz toprakları terketmek zorunda kaldı.

Artık bütün dünya Mustafa Kemal'den bahsediyordu...

Fakat Mustafa Kemal bu savaşlarda büyük bir tehlike atlatmıştı. Güzel bir tesadüf Atamızın hayatını kurtarmamış olsa idi bugün dünya haritasında Türkiye diye bir memlekete tesadüf edilmiyecekti belki de.

Anafartalar'daki korkunç mücade devam ederken bir düşman mermisi Mustafa Kemal'in tam kalbinin üstüne isabet etmiş, fakat cebinde bulunan altın cep saatı parça parça olarak, Türklüğün beklediği bu büyük insanı Türk Milletine bağışlamıştı. Bu, ulu Tanrı'nın büyük ve kahraman Türk Milletine bir lûtfu idi.

Bu saatin Türk Milletine yaptığı hizmet hiçbir ölçüye sığmaz. O, Türk Milletine istiklâlini kazandıracak olan bir kahramanı ölümden kurtarmıştır. Bu saat dünya ve Türk tarihinin muhadderatını tayin eden bir faktör olmuştur.

Ali Cülmüt SOYCAN

EĞLENCE BİLMECE

DALGIN ANNE

Ayşenin annesi, o çıngırak-lı sesiyle telâşlı telâşlı sordu:

— Demin oynadığın dikiş iğnesini ne yaptın?

— Yuttum?

— Hay Allah, şimdi ben çorabımı ne ile dikeceğim?!...

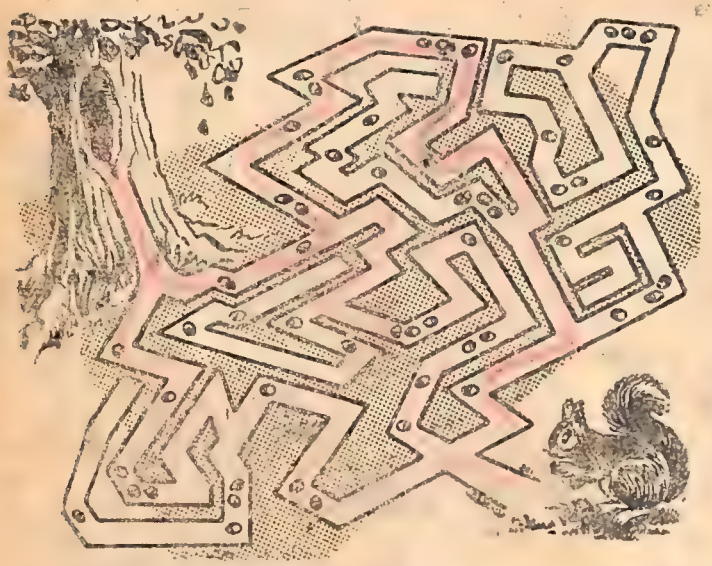

Bu küçük sincaba en fazla ceviz toplıyarak yuvasına gidebileceği yolu göstermek istemez misiniz? Tabiî ki çıkmaz yollardaki cevizleri saymıyacaksınız. Sincaba kaç tane ceviz toplatabildiniz?

Alacağın hak : 12 ceviz.

Ahmet yaş gününde kendisini memnun eden beş güzel hediye aldı. Bu hediyeleri bilmek istiyor musunuz? O halde noktayla işaretli bütün parçaları kalemle boyayın.

KÂRLI ALIŞ VERİŞ

Bir bakkal dükkânından çıkan adama yanındaki çocuğu sorar:

— Baba, şekeri kaça aldın?

— Elliye.

— Pahalı almışsın!

— Neden bildin?

— Çünkü annem kahveciye her gün kırk kuruştan satıyor da.

NE ALACAKMIŞ

Şişman bir adam, çok sıcak bir temmuz gününde uzun bir yolda gider. Sıcağa dayanamayınca yorulur ve bir bakkal önünde boş bulduğu bir sandalyeye oturur. Bakkal:

— Efendim ne alacaksınız? deyince adam:

— Nefes alacağım oğlum, nefes!... cevabını verir.

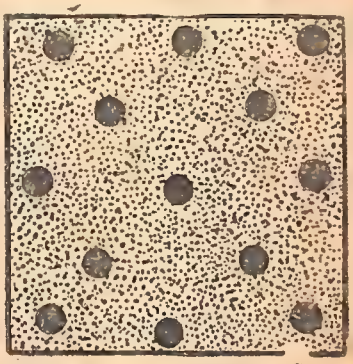

Her noktayı, diğerinden bir çizgi ile ayırarak simetrik bir şekil elde edebilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

Üç kibritin yerini değiştirmekle, dört kare elde etmeğe çalışın.

(Halli karşı sayfada)

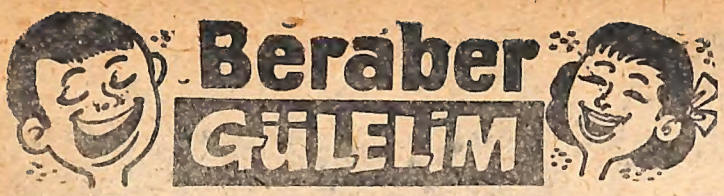

ÖMÜR TÖRPÜSÜ

Ahmet bir gün arkadaşına yemeğe gitti. Eve döneceği sırada yağmur yağınca ev sahibi ona şemsiyesini verdi. Ahmet ertesi gün arkadaşına gelerek şemsiyesini geri verdi. Arkadaşı:

— Akşamki yağmur neydi? Sana şemsiyemi vermeseydim halin ne olurdu? dedi.

Ahmet teşekkür ederek ayrıldı. O günden sonra arkadaşı her rastladığı yerde «Sana şemsiyemi vermeseydim halin ne olurdu» diye söylenip durdu. Bir gün bir havuz başında yine aynı sözler söylenince Ahmet dayanamadı, havuza elbiseleri ile girip çıktı; sonra:

— İşte böyle olurdum! cevabını verdi.

MÜSABAKA

Hizmetçi kız telâşla bayanın odasına girdi:

— Ah bayancığım, oğlunuz... oğlunuz.

— Oğluma ne oldu çabuk söyle...

— Sormayınız, küçük bay mahallenin çocuklarını odasına toplamış oyun oynuyorlardı. Pencereden dışarıya en fazla kim sarkabilir diye müsabaka açtı. Müsabakayı kendisi kazandı.

KUZUYU KİM YİYECEK

Büyükanne, minimini torununa masal söylüyor:

— Derken yavrucuğum kuzu yaramazlık ettiği için, kurt gelmiş onu bir alâ yemiş.

— Büyükanne!...

— Ne var?

— Kuzu uslu otursaydı, o zaman da biz yiyecektik değil mi?

USTA SAATÇİ

Kendisine saat alacaktı. Bir saatçi dükkânına girdi. Biraz konuşunca yaman bir tezgâhtara düştüğünü anladı. Nihayet dayanamadı:

— Size yirmi beş liraya mal olan bir saati bana yirmi beş liraya verdiğinizi söylüyorsunuz!... dedi. Peki siz ne ile geçineceksiniz?

Saatçi gülümsedi:

— Tamir paralariyle!...

AKILLI ÇOCUK

Annesi çarşıya giderken Yavuzu da yanına aldı. Evden çıkmadan önce çocuğa sıkı sıkı tenbih etti.

— Yavrum! Eğer tramvayda sana «Kaç yaşındasın?» diye sorarlarsa «Beş yaşındayım!» diyeceksin.

— Peki anneciğim.

Yola çıktılar. Kadıköyünden vapura bindiler. Kontrolör bilet kesmeğe gelirken Yavuz heyecanla sordu:

— Anne! Vapurda kaç yaşında olacağımı söylememiştin! Burada kaç yaşındayım?

OTOBÜSTE

Biletçi Ayhana yaklaşır:

— Nereye gidiyorsunuz?

— Teyzeme öğle yemeğini yemeğe gidiyorum.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 79 CİLT : 6
25 KASIM 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

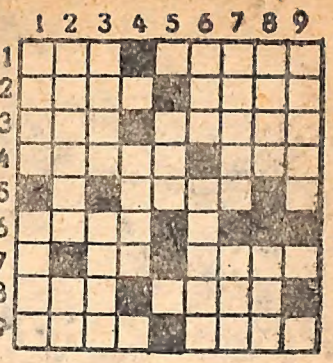

Soldan sağa doğru :

1 — Bir erkek adı, bir çeşit şeker. 2 — Bir pirinç yemeği, meydan. 3 — Çocuk doğumcusu, bulmaya çalışma. 4 — Zaman, bir hayret sesi. 5 — Bir çiçek. 6 — Çocuklu adam. 7 — Bir sayı, dört ayaklı cansız. 8 — Demiryol, büyük kız kardeş. 9 — İrak, en küçük insan topluluğu.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Uçan ateş, su yolu 2 — Yenen bir ot, çok değil. 3 — Kumaş yapılan bir nesne, renk veren şey. 4 — Herkese duyurma. 5 — En büyük dede. 6 — Kışın yağar, bir ışık aracı. 7 — Ek bir erkek adı. 8 — Bir oyun. en basit su taşıtı. 9 — Aptal.

GEÇEN SAYIMIZDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının halli.

Kapaktaki resmin hikâyesi

Görülmemiş Bir Bisiklet Yarışı

Dünyanın dört bir tarafında, her yıl birçok bisiklet yarışları yapılır. Bu müsabakalar sırasında kalp sektesinden ve daha başka şeylerden ölen yarışçılara rastlanmıştır ama, küçücük bir taş yüzünden beş kişinin birden öldüğü hiç görülmemiştir! Aşağıda bu olayın cereyanını bulacaksınız...

İlkbahar'ın parlak günlerinden biriydi!... Zaten bisiklet yarışları ya bu mevsimde, ya da sonbaharda yapılırdı. Evet, Fransa'da kışın ve yazın da bisiklet yarışları yapılıyordu ama, bunların çoğu kötü bir şekilde neticeleniyordu: Yaz'sa sıcaktan ölenlere, kışsa kayıp yuvarlanarak beyinlerini patlatanlara çokca rastlanıyordu!

Bisiklet yarışlarındaki kazaların en umulmazı ve en enteresanı, geçenlerde İtalya'da yapılan bir müsabakada olmuştu. «160» yarışçının iştirak ettiği müsabaka, ilkbaharda yapılıyordu.

Saat tam sekizde yarış başladı...

Bisikletler birbirlerini kovalayarak yola revan oldular. Mukavemet yarışı olduğundan, önceleri kimse kendisini sıkmıyor; yolda bekleyen arkadaşlarının verdikleri sularla ağızlarını yıkayıp, susuzluklarını gideriyorlardı.

Yarışın sonlarına doğru, yorgunluktan bitap düşen bisikletçilerin halleri görülmeğe değerdi doğrusu: Kiminin şortu düşmüş, kiminin atleti fırlamış, kimi ter içinde kalmış kimi dilini iki karış dışarı çıkarmış, kiminin gözleri yerindenuğ ramış, kiminin adelesi kopacak ve çatlayacak hâle gelmiş...

Saat 17 olmuştu.

Pedallar ayaklara takılıyor, gözler bulanıyor, nefesler daralıyordu... «160» müsabıktan kala kala «21» kişi kalmıştı! Bunların çoğu da, yiğitliği lekelememek için ıkınıp duruyorlar, hiç olmazsa yarışın bitiş noktasına kadar varmaya çalışıyorlardı.

Nihayet beklenen ân geldi; Bitiş noktası görüldü ve önde giden beş yarışı bütün güçleri ile pedallara yüklendiler. Fakat o ne? Van Looy görülmemiş bir şekilde bisikleti ile birlikte takla atmış; onu arkadaşı Stan Ockers takip etmiş, bu yetmiyormuş gibi arkadan gelen genç Alberto ve Fransız Patli ile İtalyan Rimbola da bu akrobatik gösteriye iştirak etmişlerdi!

Fakat bunda gülünecek bir şey yoktu; zira birbiri ardından yuvarlanan, taklalar atan beş bisikletçinin hepsi yerde kanlar içinde yatıyorlardı! Yardıma koşanlar, bir anda deliye dönüler âdeta... Bu nasıl işti? Böyle şeyde olur muydu? Beş yarışçı da bu çarpmalar sonunda ölmüşlerdi!

Yapılan tahkikat, en önde giden Van Looy'un bisikletinin, şöyle bir fındık büyüklüğünde taşa çarpmasından yuvarlandığını; diğerlerinin bu beklenmedik yuvarlanıştan kurtulamıyarak birbiri üzerine yığıldıklarını meydana koydu.

Evet, bâzı yarışlar dağda, bayırda, hendekler arasında da yapılırdı ama, bu yarışlara girenler kendilerini ona göre ayarlarlar ve her türlümâniayı görmek için gayret sarfederlerdi. Ayrıca, beynelmilel bisikletçiler kongresinde açıklandığı gibi, büyük sür'atle giden bir bisikleti en kolay devirebilecek yegâne madde, küçücük bir taştan başka birşey olamazdı!

Bunun doğruluğunu Van Looy'un bisikletini yere yıkan taş meydana koymuş, fakat ne yazık ki bu ispat sırasında da tam beş büyük yarışçı hayata gözlerini kapamışlardı! Bu olay dünya bisiklet yarışı tarihinde şimdiye kadar eşine rastlanmamış bir hâdiseydi...

KISSADAN HİSSE

BEN SENDEN BİNECEK İSTEDİM..

İnsanı buram buram terleten bir yaz günü, ihtiyar bir oduncu, odun toplamak için yola çıkmış. Gideceği yer dağın tepesinde olduğundan, zavallı adam, sıcaktan bunalmış bir halde düşe kalka yürüyormuş. Terler yanaklarından aşağı süzülüp duruyormuş. Yarı yola geldiği zaman ellerini havaya kaldırıp, «Allahım,» diye dua etmeye başlamış, «Şu sıcak havada yol yürünek hiç de çekilmiyor. Şimdi şuraya bir atlı gönder de, ben de onun arkasına binerek dağa çıkayım.»

Adam sözlerini henüz tamamlamış ki, ileriden tozu dumana katarak gelen bir atlı görünmüş. Bu palabıyıklı bir yeniçeriymiş. Atının arkasında da bir de tay varmış.

Yeniçeri, yolun ortasında durmuş kendisine bakan adamı görünce hemen onun yanına yaklaşmış ve sert bir sesle «Hey» diye bağırmış, «orada öyle sersem sersem duracağına su tayı kucağına al da dağa çıkarıver. Zavallıcık sıcaktan bunaldı!»

Onun bu sözleri üzerine ihtiyar adam ellerini tekrar havaya kaldırmış ve, «Ey Ulu Tanrım,» demiş, «ben senden binecek istedim sen bana bindirecek gönderdin.»

Hayatta yükselmek istiyorsanız hiçbir zaman başkalarından yardım dilenmeyiniz. Tuttuğunuz işi kendiniz başarmaya çalışınız. Hem şunu hiçbir zaman unutmayınız ki hiçbir iş sıkıntı çekilmeden kazanılmaz.

BUNU DUYDUNUZ MU?

İKİNCİ DÜNYA HARBİNDE BİR AMERİKAN AVCI UÇAĞI OKYANUSTA BİR JAPON UÇAĞI İLE KARŞILAŞIVERDİ. JAPON UÇAĞININ MAKİNELİ TÜFEĞİ BOZUK OLDUĞUNDAN ATIŞINI YAPAMIYORDU. AMERİKAN UÇAĞI BUNDAN İSTİFADE EDEREK JAPON UÇAĞININ ÜZERİNE KADAR GELDİ VE ONU ALÇALMAĞA MECBUR ETTİ. BİR AN OYLE OLDU Kİ KÜÇÜCÜK AVCI UÇAĞININ TEHDİDİ İLE İRTİFA KAYBEDEN UÇAK DALGALARA GÖMÜLÜVERDİ.

AMERİKALILAR İLE İNGİLİZLER DAİMA İDDİAYA GİRİŞİRLER VE İDDİAYI AMERİKALILAR KAZANIRLAR. FAKAT B.B.C. NİN ORGANI RADIO TIMES ADLI GAZETE AMERİKADAKİ GAZETELERİN TİRAJINDAN 4 MİSLİ DAHA FAZLA İMİŞ VE GÜNDE 16500.000 İMİŞ. İNGİLİZLER BUNUNLA ÖĞÜNÜYORMUŞ.

RADIO TIMES

19 UNCU ASIRDA KEŞFEDİLEN BU GRAMAFON GİBİ VANTİLÂTÖR ALTINDA UYUMAK ÇOK ZEVKLİ İMİŞ.

AMERİKADA BİR KÖYLÜ İKİ İNEĞİ BİR ANDA SAĞMAK REKORUNU KIRDI.

BU SAYIDA :

Görülmemiş Bir Bisiklet Yarışı

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI